

tens. Det er jo noget sludder. Det kan man ikke sagtens. Jeg kan slet ikke forstå, at det bliver sagt, at man sagtens kan det. Det er muligt, at det kan lade sig gøre, hvis man kan gå igennem 75 dispensationsregler og finde alle mulige smuthuller rundt omkring.

Men realiteten ude i virkelighedens verden er, at hvis et ældre menneske, lad os sige en folkepensionist uden ekstra indtægter af nogen som helst art, taber en tand, er det begyndelsen til enden for protesen. Sådan er det. For vedkommende får ikke mulighed for at få sat en bro eller en krone i. Kommunerne vil jo ikke uden videre bare bruge 10.000 eller 20.000 kr. på det. Det er jo, hvad sådan noget koster. Det vil sige, at et menneske, der måske er på min alder, totalt kan miste sin værdighed, ved at der overhovedet ikke kan gives noget hjælp til at bevare et ordentligt tandsæt.

Det er udtryk for en gammeldags opfattelse, at tænder ikke spiller en rolle. Det gjorde de ikke i gamle dage. Man kunne bare putte et gebis i, og så kørte det videre derudad. Men det er jo ikke det, det drejer sig om i dag. Man må altså erkende, at det er en udgift, og så må man erkende, at vi må finde nogle metoder til at give de dårligst stillede i samfundet – dem, der ikke har en chance for at klare det her – nogle muligheder.

Vi har et generelt problem med tandudgifter. De rammer fuldstændig skævt, og de kan slå familier totalt i stykker. Det vil jeg så lade være med at tage op her. Her drejer det sig om, at kommunen måske har nogle forpligtelser, men de har ikke noget at have dem i, og forpligtelserne er på et niveau, hvor kommunerne kan sige: Bare du har ti tænder i munden, er det o.k., så kan du godt klare dig. Det kalder jeg ikke service.

Så vil jeg i øvrigt afsluttende sige, at vi jo med vores tillidsreform er inde på noget af det samme, nemlig at vi bliver nødt til at give noget frihed, at vi bliver nødt til at lade være med at have så mange regler, som vi har i dag. Vi er altså tilhængere af, at det kommunale selvstyre i realiteten kan fortsætte, og vi mener, at regeringen under dække af alt muligt andet er på vej til at afskaffe det kommunale selvstyre.

Kl. 18:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 18:03

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg synes, at det er rigtig godt, at Socialdemokraterne kommer med det her forslag og sætter spørgsmålet om frihedsrettigheder til kommunerne på dagsordenen. Der er ingen tvivl om, at det kommunale selvstyre er blevet voldsomt undermineret i den tid, denne regering og Dansk Folkeparti har regeret. Og man er i fuld gang med at gøre det i endnu større udstrækning med de lovforslag, der formentlig bliver vedtaget i næste uge, hvor regeringen pålægger kommunerne dummebøder, hvis de opfører sig ansvarligt på f.eks. det sociale område.

Der har her under debatten været flere eksempler vedrørende anbringelser, og det gælder også den forebyggende sociale indsats – alt det, som regeringen gentagne gange pisser kommunerne med at de skal gøre. Hvis de så gør det, skal de betale dummebøder til finansministeren. Det er simpelt hen for tåbeligt. Det er det samme, hvis de opfører sig ansvarligt på en lang række andre områder. Hvis de prøver at leve op til regeringens valgløfter om at sætte skoler i stand osv., vil de også blive straffet.

Jeg synes, at et af de forslag, der er rigtig gode i forslaget fra Socialdemokraterne, er det, som vi jo også i oppositionen er enige om, nemlig at kommunerne ikke skal tvinges til at sende 25 pct. af driften i udbud. Det er ødelæggende for tilrettelæggelsen af det almindelige arbejde i kommunerne, hvis de igen og igen skal lave en masse udbud på nogle områder, hvor det absolut ikke er noget, man i kommunen vurderer vil være fornuftigt.

Samtidig har vi jo set masser af eksempler på, at de her gennemtvungne privatiseringer fører til meget dårligere vilkår for både de borgere, som skulle have hjælp, og de ansatte. Vi kan jo se, at det er med til at forværre arbejdsmiljøet for de ansatte i kommunerne, så der er mange flere, der bliver nedslidt, og som så ryger over på offentlig forsørgelse i stedet for at være ansat. Så det er rigtig godt at få det ud.

Jeg må sige, at nogle af dem, der i øjeblikket kæmper allermest for, at vi skal have en god offentlig velfærd, er alle de mange, der er i konflikt eller har været i konflikt, og som tydeligt kan mærke på deres egen krop som offentligt ansatte, hvilken vej det går med regeringen og Dansk Folkepartis udsultning af den offentlige velfærd.